

Jag kan aldri ta del i livet
Sorte ormer har bundet meg
Sjansen til å bryte ned
De sorger som tynger meg
Vil jeg aldri se, vil jeg aldri finne

Dypets stemme, lever her inne
Og sildrer ut i samvittighetsløse gater
Svarte takter, den eneste glede
Som slipper ut gjennom mine sprukne porter

Sett luken på dørt
Til ditt innerste kammer
Åpne for meg
La meg fylle hver sprike

Jeg åpner slusen, lar vannet strømme inn
Vann ispedd spirer gror seg fast til min bunn
Tilken skygger for lyset, når skal den lette
Jesu invitasjon
Kan være løsningen til dette

Husk det var ikke jeg
Som stjal det fredfulle, skinnende
Lyset der inne

En fullkommen overgivelse
Lar Herrens hellighet
Fylle mitt indre
Og Den Hellige Ånds kraft fornye
Min sjel, mitt sinn
Til Herren jeg løftes opp